

Suomi oli EU:n rahoitusneuvottelujen suurin häviäjä.
Pidän kiinni tästä johtopäätöksestäni, vaikka virallinen kanta on toinen.

Jari Luoto ja Martti Salmi selostivat tänään Helsingin Sanomissa Suomen virallisen kannan vastineessa haastattelulausuntooni, jonka mukaan Suomen muita huonompi neuvottelutulos salataan kansalta.

Neuvotteluissa menestytettiin heidän mukaansa kohtuullisesti. Europarlamentin budjettivaliokunnan jäsenenä olen toista mieltä ja lähetin Hesariin seuraavan vastineen:

Huippukokouksessa varsinaiset neuvottelut kävivät ns. isot pojat keskenään. Suomen pääministeri ei päässyt edes tapaamaan puheenjohtajamaan pääministeriä Tony Blairia.

Neuvottelut käytiin siltä pohjalta, että puheenjohtajamaa loi ensin kauhuskenaarion ja ehdotti komission alkuperäisen 1 025 miljardin esityksen leikkaamista 847 miljardiin euroon. Suuri "voitto" oli sitten se, että loppusumma nousi 862 miljardiin, jonka jäsenmaat maksavat. Siitä Suomi sai ns. joululahjarahoja (johtopäätösten kappale 63) maaseudun kehittämiseen, mutta sopimus kokonaisuudessaan alensi meille allokoitavia jäsenmaksupalautuksia merkittävästi.

Toisin kuin kirjoittajat sanovat, Suomen nettomaksut nousevat yli 500 miljoonan, alkuvuosina sitäkin enemmän. Niissä on otettava huomioon myös ne tullitulot (yli 100 miljoonaa euroa), jotka Suomi on menettänyt mutta jotka se perii rajoillaan ja lähettää Brysseliin. Nettomaksuselvityksissään valtiovarainministeriö säännönmukaisesti unohtaa tämän osuuden EU-maksuamme.

Suomen heikoin kohta on se, että me maksamme omista maataloustuistamme suuremman osuuden itse kuin mikään muu jäsenmaa, absoluuttisinkin luvuin kolmanneksi eniten Ranskan ja Saksan jälkeen. Kun muut maksattavat maataloustukensa pääosin EU:lla, Suomen konkreettinen "saavutus" oli saada maksaa omille maanviljelijöille omasta pussista lisää rahaa kansallisena tukena. Muilla oli paljon enemmän mistä leikata.

Samalla tavalla tulevat meille maksuun sokerineuvottelujen tulokset.

Kun maatalouden suorilla tuilla saa alkaa kompensoida ylileikattuja maaseudun kehittämisrahoja ja kun niitä rahoja saa käyttää maatalouden sijasta esimerkiksi Natura-ohjelman rahoitukseen, maanviljelijöillemme tikittää aikapommi, jonka voimaa vahvistaa meiltä Bulgarian ja Romanian hyväksi pois otettavat tuet.

Suomen nettoasema heikkenee kirjoittajien laskelmien mukaan alle 0,10 %:sta BKTL:a noin 0,25 %:iin, mutta ruotsalaisten laskelmien mukaan 0,10 % sitä enemmän. Totuus selviää aikanaan. Kun kirjoittajien mukaan unionissa on 6-9 maata, joilla nettoasema heikkenee meitä enemmän, heiltä unohtuu kertoa, että ne muut ovat pääasiassa nettosaajamaita. On aivan eri asia, leikataanko nettosaajilta vai nettomaksajilta.

Meihin vertailukelpoiset Ruotsi, Tanska ja Itävalta selvisivät neuvotteluissa meitä paremmin, ja myös Irlannin maanviljelijät olivat tyytyväisiä. Muilla ei nettomaksu moninkertaistunut.

Väitän edelleen, että Suomi on nettomaksajamaista suurin häviäjä tulevissa EU-budjeteissa. Meitä enemmän ääntään korottaneet ns. 1 prosentin klubin maat Itävalta, Hollanti, Saksa ja Ruotsi saivat erityisalennuksen arvonlisäveromaksuunsa - ja se tulee maksuun Suomelle. Englanninkin jäsenmaksusta me maksamme lähivuosina enemmän kuin nykyiset 130 miljoonaa.